

EL LECTOR ESCRIU

Ranxo i OTAN a Vidreres

Sr. Director,
La diada del Ranxo, de tanta tradició i tan arrelada en el poble de Vidreres (igual que totes les diades entranyables que expressen la cultura i el tarannà d'una comunitat) només són possibles quan es viu en un ambient de Pau i de concòrdia. També són més llúides i més extenses en la mesura que hi ha més gent desinteressada que treballa en la seva preparació, i hi ha un pressupost monetari per cobrir les despeses mínimes que comporta la seva realització.

Això que ara tenim ho hem de conservar i millorar, estant alerta perquè ningú no ens ho pugui treure i en canvi nosaltres ho poguem fer més sòlid i més acurat.

Per això dintre les nostres limitacions hem de treballar perquè la Pau sigui un fet, ja per sempre... Com?

1r. Estant assabentats del que passa.

2n. Entenent que, per viure en Pau, ens hem de preparar per la Pau i fer que hi hagi més justícia i els mínims indispensables perquè tothom pugui viure amb dignitat.

3r. Creure en l'amistat entre tots els pobles.

4t. Exigir als nostres governants que les despeses militars siguin reduïdes al màxim, i que s'incrementin les despeses per a l'ensenyament, la cultura, la sanitat, l'habitatge, ... per crear llocs de treball.

5è. Que sortim de l'OTAN. Per la qual cosa demanem un referèndum clar i vinculant per rebutjar aquest organisme de guerra que significa l'escalada d'armament i la intensificació del perill d'un enfrontament armat.

6è. L'entrada a l'OTAN no és una forma de defensa sinó d'atac, puix totes (o la gran majoria) de les armes que ens obliguen a posar, no serveixen per defensar-nos sinó per atacar. Són ofensives.

7è. És impossible, per molt que ens vulguin fer creure el contrari, que s'estigui dintre d'aquest organisme i no és tinguin armes nuclears, armes terrorífiques, que estan posant el món en perill d'extinció.

8è. Aquesta escalada d'armaments que comporta l'estar en l'OTAN significa més diners per als militars i reducció de diners en els pressupostos de serveis socials: sanitat, cultura, ensenyament, festes,...

9è. La fabricació d'armament comporta uns llocs de treball molt minsos, que es multiplicarien en qualsevol altra activitat amb el mateix pressupost. Per exemple, podria ésser que en pressupost armamentístic 100 milions de pessetes correspongui un lloc de treball mentre que en qualsevol altra activitat, tèxtil o agrícola per dir-ne alguna, aquest mateix pressupost donaria 30 o 40 llocs de treball, o fins i tot 100. I això té l'agreuant que aquestes altres activitats són productives, mentre que les armes, la millor destinació que poden arribar a tenir és el de la inutilització d'elles mateixes per caduques.

Vist que el problema no és de manca de diners, sinó que hem d'escollir entre armes i atur per un costat, o cultura, sanitat, ensenyament, habitatge, etc., i treball per l'altre, creiem que no és difícil l'elecció.

Però ha d'ésser una elecció activa. Ja des d'ara exigim als nostres governants la supressió de la carrera d'armaments d'atac; exigir la sortida de l'OTAN, perquè ens perjudica en tot i no ens beneficia en res, fer campanya a favor de la Pau, fer campanya contra la guerra i a nivell local, donar suport al Comitè per la Pau i el Desarmament de Vidreres, en la seva demanda a l'Ajuntament que declari «Zona no Nuclear» el nostre municipi, per segona vegada i que es tornin a posar els cartells de «Zona no Nuclear» puix creiem que ningú no té el dret de prohibir-lo (i si no és així, que ens expliquin com és possible que per un costat se'ns digui que l'Estat espanyol no serà nuclearitzat, i per l'altre s'impedeixi al poble de Vidreres ésser «Zona Desnuclearitzada»). **Comitè per la Pau i el Desarmament de Vidreres.**

les paraules rituals: «S'ha complert el vot», per fer-ho saber a tot el poble. Immediatament, els qui han acompanyat el Pelegrí en el seu romiatge i a tots els devots, canten «La cançó dels pelegrins», que comença així,
«Ja s'ha complert el vot dels avis...»
Aquesta és la manera com es fa tradicionalment a Tossa, on el Pelegrí no crida res, ni es tenen en compte els hàbils, que no se

d'on els va treure el vostre redactor. **Una tossenca.**

El pelegrí... i/o els sopars de Tossa

Sr. Director,
Lluny queden els temps que el vot del Pelegrí de Tossa en honor a Sant Sebastià es complia de forma senzilla i silenciosa; era el sentir de tot un poble, una tradició arrelada de pares a fills/es, era una promesa feta quatre segles enrera, per un poble indefens front la devastadora pesta. Avui la validesa d'aquella promesa ha quedat sobradament complerta i/o justificada; això no obstant, tothom és lliure de demanar al Sant el favor que li sembli.

Alguns dirigents han contribuït i continuen contribuint a donar una imatge desmesurada dels actes que envolten la cerimònia, que queda fora de lloc. És el vot d'un poble; vegeu, si no, com (en un estat laic, que és el nostre) el o els representants de l'Administració local (partidàriament), en nom de tot el poble, convidant cada any a més personalitats i autoritats d'arreu per presidir els actes litúrgics (la processó) que després són obsequiats amb un suculent sopar (són els sopars de Tossa); aquest any, segons oïdes, més de seixanta (60) comensals amb sobretaula fins a altes hores de la matinada!!

Els sopars de Tossa, que darrerament vénen essent habituals en tots els actes culturals, programats pels representants de l'Administració Local de la Vila, l'any passat varen crear partida en el pressupost ordinari (407.500.000 ptes) amb 2.000.000 ptes., que per ésser insuficient i mal calculat, es va haver d'ampliar per poder «atracar» (1) amb un milió més; tres milions per «atracar» són molts milions, quan van a càrrec de l'erari públic. És que els sopars de Tossa són molt «sucosos i convincent». Que li ho preguntin, si no, a cert periodista del Punt Diari que, segons es va dir, l'estiu passat va ésser convidat a un sopar per posar fi als atacs que constantment feia al repre-

sentant o representants de l'Administració Local.

Resultat? Fins ara, eficaç... ha callat!! **Manuel Brunet Farnés** (Tossa)

(1) expressió molt marinera que vol dir arribar.

Agraïment

Sr. Director,
El Claustre de l'Institut de Batxillerat «Isaac Albéniz» de Badalona, vol donar públicament les gràcies al Regiment d'Artilleria n° 2 de Girona, Oficials i Soldats, pel bon tracte i les atencions rebudes el dijous dia 30 de gener quan, amb motiu d'un viatge d'estudis a Girona, els nostres professors i alumnes de C.O.U. varen quedar aïllats per la neu.

A tots ells, moltes gràcies. **Irene Monferrer** (Directora, Badalona)

Neix el «CIBADA»

Senyor Director,
Ens dirigim a les pàgines del vostre diari per parlar de dos punts que creiem erronis, respecte de la rehabilitació del Barri Vell de Girona.

1r. punt: Us volem fer saber que ens sentim molt honorats per la llarga presència de les brigades municipals al carrer de la Força. Admirem la seva gran voluntat per avançar les obres del carrer, i ens atrevim a proposar que en comptes de ser 1 que treballa i cinc que vigilen, siguin vuit que vigilin i dos que treballen. D'aquesta manera intuïm que hi ha un avantatge comparatiu força elevat i que el 1992 les obres podrien ser acabades.

2n. punt: La idea d'arranjar la muralla per fer possible de passejar-hi i poder admirar la nostra bonica Girona ens sembla una gran idea, però la realització de l'obra, amb rajols, li treu tot encís.

Per tal que l'Ajuntament s'adoni d'aquests fets (i d'altres), ha sorgit un comitè, el CIBADA, Comitè per la Independència del Barri Antic i Defensa d'aquest. **Cinc components del grup CIBADA.**

«El vot del poble» de Tossa

Sr. Director,
Amb el prec que vulgueu publicar aquesta carta, us escric per aclarir uns errors que han passat en el reportatge que signa el vostre redactor Joan Ventura, sobre el Pelegrí de Tossa i en la carta al Director que amb el mateix títol escriu Josep Maria Ainaud de Lasarte.

Quan el Pelegrí arriba de tornada de Santa Coloma de Farners, es dirigeix a la Capella dels Sòcors de Tossa, on tot resant, espera les autoritats civils i eclesiàstiques que, en solemne processó, el van a rebre. L'Alcalde i el Síndic entren a dins de la capella, on el Pare Pelegrí els lliura el salconduit que ha estat signat per les autoritats de la capital de la Selva, el comproven i el Síndic surt al portal i crida en veu alta

les paraules rituals: «S'ha complert el vot», per fer-ho saber a tot el poble. Immediatament, els qui han acompanyat el Pelegrí en el seu romiatge i a tots els devots, canten «La cançó dels pelegrins», que comença així,
«Ja s'ha complert el vot dels avis...»

Aquesta és la manera com es fa tradicionalment a Tossa, on el Pelegrí no crida res, ni es tenen en compte els hàbils, que no se

Tots els carrers de Girona

El carrer del Regiment de Baza 383

El carrer del Regiment de Baza es troba situat al barri de les Pedreres i s'estén per un llarg recorregut que va des de la cruïlla de la Pujada de les Pedreres amb el carrer del Pirineu fins a la confluència dels carrers d'Isabel la Catòlica i del Terç de Miquelets. És un carrer que al primer cop d'ull sorprèn agradablement per la diversitat constructiva, en un context de xalets i cases unifamiliars molt grans i d'un cert luxe. En un primer tram hom es troba amb grans residències edificades seguint el relleu natural de la muntanya amb jardins elevats que donen al carrer, i més tard, quan les cases són al mateix nivell de rasant, se'n poden observar algunes segurament fetes a la postguerra, d'un gust exquisit. En aquest darrer tram el carrer fa baixada, i la seva banda esquerra és totalment òrfena de construccions.

En la comissió permanent de l'ajuntament de data 8 d'octubre del 1965 es decidia substituir el nom de carrer de l'Univers — que

es traslladarà a una via propera del mateix barri— pel de «Regimiento de Baza», cos militar que intervingué en la defensa de la ciutat durant els setges de l'any 1809.

Aquest regiment arribà a la ciutat de Girona com a reforç en el mes d'agost del 1809 i hi restà fins a la capitulació pel desembre del mateix any. Segons dades que aporta G. Minali, inicialment era format per 1.368 individus i en el moment de la capitulació en restaven 1.074, amb uns tres-cents de baixa per mort. Durant els setges fou comandat pel tinent coronel Miguel de Haro, i es dedicaren principalment a defensar la plaça de Sant Pere, i el baluard i el portal proper.

Miguel de Haro, l'any 1820, ja convertit aleshores en mariscal de camp, va publicar a Madrid la seva visió dels setges sota el títol **Relación histórica de las defensas de Gerona en 1808 y 1809.**

Ramon Alberch i Fugueras

NECROLÒGIQUES

PERE SERRA I DOMINGO

A l'edat de 81 anys va morir ahir a Girona **Pere Serra i Domingo**, natural d'Aiguaviva i resident a la urbanització Torre Rafela, 30 de Girona.

Era casat amb Joaquina Bagué i Garriga i tenia dos fills: Isidre i Teresa.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 3 de la tarda, a l'església de **Palau-sacosta de Girona.**

Que descansi en pau.

CARME PLANA I PONS

A l'edat de 70 anys va morir ahir a Olot **Carme Plana i Pons**,

natural de Puigcerdà i resident al carrer Joaquim Vayreda, 3 d'Olot.

Era soltera.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima tindrà lloc avui, a les 12 del migdia, a l'església de **Sant Esteve d'Olot.**

Que descansi en pau.

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Pere Serra i Domingo

que morí a Girona el dia 11 de febrer de 1986 a l'edat de 81 anys havent rebut els Sants Sagraments i la B.A.

A.C.S.

La seva esposa, Joaquina Bagué i Garriga; fills, Isidre i Teresa; fills polítics, Magdalena Gironés i Jordi Bernadí; néts, Anna, Albert, Jordi i Narcís; germans, Llorenç, Maria, Antònia, Lluís, Consol i Joan; germans polítics, nebots, cosins i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La Missa Exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dimecres dia 12 a les 3 de la tarda a l'Església Parroquial de Palau-sacosta. Domicili mortuori: Urb. Torre Rafela, n° 30.

Girona, 12 de febrer del 1986